

Text: Mt 4,1-2 (1-11)

„Nato Duch viedol Ježiša na púšť, aby ho tam diabol pokúšal. ² Ježiš sa postil štyridsať dní a štyridsať nocí, až napokon celkom vyhladol.“

Ktosi raz povedal, že v živote nie je dôležitý len cieľ, ale aj samotná cesta k nemu. Ku každému cieľu totiž vedie cesta. Cesta je rovnako dôležitá, lebo často naznačuje - predznamenáva to, či k tomu cieľu dôjdeme. A tak sa vynára otázka: „Kam kráčaš? Kam sa uberá tvoj život? Čo je tvojim cieľom?“ Doštudovať, nájsť si dobré zamestnanie, vychovať deti, zabezpečiť rodinu, urobiť kariéru, konečne sa dostať na dôchodok a oddýchnuť si? Aj také bývajú odpovede.

Boh však tým, ktorí mu uverili, zvlášť skrze život Krista ukazuje na iný cieľ, život v Jeho prítomnosti, blízkosti, život v dôvere a viere. Je to život ktorého podoba a hodnota je definovaná v slovách, ktoré počuje Ježiš na svoju adresu po tom ako je pokrstený: „*Toto je môj milovaný syn, v ktorom som našiel zaľúbenie.*“ Samozrejme tieto slová vnímame často špecificky v spojení s Ježišovým poslaním. Lenže vnímajme ich aj v kontexte vlastného krstu svätého. Platí, že sme milovanými Božími deťmi, tými v ktorých životoch Boh chce nájsť zaľúbenie. Tento život s Ním je našou cestou no zároveň cieľom.

Opäť nás na tejto ceste životom zastihol pôst – pôstne obdobie 6 týždňov pred Veľkou nocou. V tomto čase sme pozvaní k tomu, aby sme definovali, či nanovo zadefinovali cieľ svoj života podľa Božieho slova. Aby sme premýšľali nad svojim životom a jeho smerovaním, nad cestou ktorou kráčame a cieľom ku ktorému smerujeme. To je situácia v ktorej nachádzame aj nášho Pána Ježiša Krista. Na konci toho je viditeľný aj výsledok. Dobrý výsledok – lebo ho to všetko posunulo tým správnym smerom – dobrým smerom. Čo teda Ježiša posunulo k tomu dobrému cieľu? A čo rovnako aj nám slúži k tomu?

Čas na púšti

Ježiša Duch Boží vedie na púšť, kde trávi čas 40tich dní, ktoré prežíva v pôste a modlitbách. Aj čas aj to čo robí je dôležité.

Čas / Pán Ježiš je osamote – sám so svojim Bohom – len On a Boh 40 dní. Boh doprial Ježišovi tento vzácny čas. A Ježiš túto príležitosť využil, keď navzdory všetkému ostatnému čo mohol robiť poslúchol. Aj nám tento čas nebeský Otec dáva – ponúka ho o to viac o čo viac hovoríme, že nemáme čas. Je to paradox. Život v tichosti, život v Božej blízkosti, čas na pomyslenej púšti je vzácnym darom pre nás. Volá nás k nemu – rok čo rok keď nás vovádza do obdobia pôstu – tou cirkevnou tradíciou. Vovádza aj vtedy, keď zastaneme i iných dôvodov – tých osobných – životných ktoré nás zasahujú a vyvádzajú na pomyslenú púšť a je nám daná príležitosť premýšľať o živote hlbšie.

Čas pôstu / Pán Ježiš sa vzdáva telesných pokrmov. Vzdáva sa bežného dňa so všetkým čo k tomu patrí. Rytmus života bol narušený. Jednoducho na púšti nemôže robiť to, čo bežne robieval. Je to dané tým priestorom do ktorého sa Bohom necháva viesť – pre ktorý sa rozhodne. Pôst je ekvivalentom obmedzenia. Na ceste k dobrému cieľu sa potrebujeme mnohého vzdať – vedome sa obmedziť – na chvíľu, v niektorých prípadoch úplne. No aj nútené obmedzenia sa môžu stať tým pomysleným časom na púšti – časom pôstu. Takýto pohľad na chvíle, ktorými prechádzame teraz nám môže na dobré poslúžiť. No to nestačí. Čas potrebné to naplniť správnym obsahom. Ježiš robí na púšti ešte viac – modlí sa.

Čas modlitby / Premýšľanie o živote – tom čo bolo, je a tým čo bude, o životnom poslaní, zmysle života býva často skľučujúcim pokiaľ v tom niet „svetla“. Ježiš v tom vzácnom čase – čase premýšľania aj o slovách, ktoré počul z neba znieť na svoju adresu aj o svojom poslaní sa modlí. Zostáva v spojení so svojim nebeským Otcom. Je pre človeka osudným, keď sa vzdá v živote modlitby. C. S. Lewis sa v jednej zo svojich

kníh zmieňuje, že modlitba je tým prvým čo diabol chce vziať zo života veriaceho. A útočí na to zakaždým – a darí sa mu to. Mnohí kresťania rezignovali na modlitbu – vytratila sa z ich života. Priznám sa, aj ja som na ňu už neraz rezignoval. Aj dnes prosíme tak ako učenici: Pane nauč nás modliť sa. A dodať: Daj nám silu vytrvať na modlitbách, a modliť sa podľa tvojej vôle. Ústami no predovšetkým srdcom.

Čas slova / Ježišov čas na púšti bol naplnený aj Písmom. Potvrdením toho je spôsob, akým reaguje keď naň doliehajú skúšky - pokušenie. Aj keď nemal so sebou žiaden zvitok Písma – taká bola vtedajšia podoba Božieho slova, nosil ho stále so sebou. Bol v ňom vyučený – od útleho detstva – deň čo deň vyslovované a počúvané. Tým sýtil svojho ducha. A keď bol silný duch, tak bolo silné aj telo. Ježišov čas na púšti je časom v ktorom nechýba obživujúce a smer ukazujúce slovo. Lebo ono na rozdiel od nášho premýšľania a uvažovania, nepodlieha premenám – ale je to isté.

Priestor púšte bol pre Ježiša nesmierne dôležitý. Mal nenahraditeľný dopad pre podobu Jeho budúcnosti. Pre to sa do pomyslenej púšte – samoty uberal vedome počas celého verejného účinkovania. Aj my dajme priestor tomu, aby pomyslená púšť napomohla tomu, aby sme šli správnymi cestami k správne mu cieľu.

Je isté a Písmo nám o tom podáva veľmi jasné svedectvo, že to čo posúvalo Ježiša tým správnym smerom, k správnym rozhodnutiam bol čas strávený na pomyslenej púšti – čas v tichosti so svojim Otcom. Tam sa vytvárajú predpoklady nielen k dobrým výsledkom, ale aj dobrej podobe cesty ktorou kráčal k Bohom danému cieľu.

To čo posunulo Ježiša na ceste správnym smerom posúva kresťanov dodnes. Je to čas v tichosti – je to čas osamote s Bohom, je to čas na modlitbách a slove. Čas, ktorý máme každý – deň čo deň. Čas v ktorom je obrovský potenciál. Čas je všeobecnou veličinou. Nehovor že nemáš čas, lebo to nie je pravda. Ten, ktorý ti bol daný nechaj premieňať Bohom v jeho blízkosti – v tichu modlitby a slova. Stratiť dni, hodiny a minúty v Božej blízkosti tvoj čas znásobí. A nielen znásobí, ale predovšetkým ho sformuje v správnu a Bohu milú podobu. Amen

Milodary

Pri 30. výročí úmrtia Michala Papaja si naň s láskou spomínajú najbližší. Vkladajú sa do Božích milostivých rúk a vyprosujú silu, zdravie a požehnanie do nastávajúcich dní. Pri tejto príležitosti obetuje syn Pavel s rod. 30,-Eur a nevesta Ľubica Papajová s rod. 30,-Eur pre potreby CZ.

Miroslava Bendíková obetuje na plynofikáciu 50,-Eur a 10,-Eur na DM.

Ďakujeme za prinesené milodary a obeť

Oznamy

utorok: 18:00 online biblická hodina meet.google.com/pzc-ahdp-arm

streda: 10:30 vyučovanie náboženstva ZŠ Hradná

štvrtok: 16:30 online vyučovanie konfirmandov

18:00 online pôstne večerné služby Božie – facebook CZ L. Hrádok – Dovalovo

piatok: 18:00 online dorast https://www.youtube.com/results?search_query=ecav+hybe

sobota: 10:30 online Detská besiedka meet.google.com/ept-pqtf-qta

18:30 online mládež

nedeľa: 10:00 online služby Božie – facebook CZ L. Hrádok – Dovalovo

K podpore činnosti, ale aj k plneniu záväzkov voči cirkevnému zboru môžete využiť nižšie uvedené údaje:

IBAN: SK84 0900 0000 0051 4967 6984

VS : 612100 (cirkevný príspevok (poznámka: meno a priezvisko)

VS : 610100 (milodary)

VS : 610103 (dobrovoľné a pravidelné príspevky)

Vzhľadom k obmedzeniam súvislosti s pandemiou vás prosíme, aby ste cirkevný príspevok, ktorý je pre rok 2021 vo výške 10,-Eur na člena uhradili bankovým prevodom. Do poznámky je potrebné uviesť mená tých, za ktorých je príspevok uhradený a tiež číslo domu.

PAY by square

